

РЕШЕНИЕ

№ 9764

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7638** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Г. Т. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 228з-667/14.07.2024 г., издадена от мл. инспектор при 04-Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Моли ПАМ да бъде отменена. Претендира разноси. Представя договор и списък /л. 102 и л. 103/.

Ответникът, в писмени бележки /л. 88/, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 14.07.2024 г. /л. 18/ на Г. П. е наложена ПАМ за това, че управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

На П. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 14.07.2024 г. /л. 17/. В същия е отбелязано, че жалбоподателят е тестван с техническо средство дръгтест 5000, пробата от който е отчела положителен резултат за употреба на „Бензодиазепин“ /л. 21/.

На жалбоподателя е издаден талон за изследване на кръв и урина /л. 19/. От ВМА е изготвена химикотоксикологична експертиза /л. 121 и л.122/. В същата е отразено, че от извършените изследвания на предоставената проба кръв от Г. Т. П. на 14.07.2024 г. не се установява присъствие на алкохол и наркотични вещества. В предоставената проба на урина от лицето на 14.07.2024 г. се установява присъствие на лекарствено вещество от групата на бензодиазепините – клоназепам, намиращ се в Списък III (Рискови вещества) на Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП.

Към жалбата са представени амбулаторни листове от 30.08.2023 г. и от 16.07.2024 г. /л. 12 и 13/, в които е отбелязано, че терапията на П. включва Клонарекс за 30 дни.

Представени са заповеди за компетентност /л. 27 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетено наличие на „бензодиазепин“, са оспорени посредством даването на кръвна проба в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване. Видно от доказателствата по делото талонът за кръвно изследване е връчен на лицето в 18:40 ч. /л. 19/, а съгласно отразеното в токсикохимичната експертиза, пробите са взети в 19:05 ч. /л. 121 гръб/, т.е. в посочения в талона 40-минутен срок.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредба 1/2017 г./. Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че резултатът от кръвното изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

Настоящият случай е именно такъв и приетата токсикохимична експертиза безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества. Съдът кредитира заключението, изготвено в акредитираната за това лаборатория на ВМА, като същото не е оспорено от ответника. То опровергава записаното в докладната записка /л. 22/ предположение, че лицето е употребило наркотични вещества.

Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно липсата на наркотици в кръвната проба. В кръвта не се откриват алкохол, метадон, кокаин, опиати, метамфетамин, амфетамин, екстази, метаболити, барбитурати и бензодиазепини. Не се открива и клоназепам. Единствено в урината е установено присъствие на лекарствено вещество от групата на бензодиазепините – клоназепам (клонарекс).

Действително въпросното вещество клоназепам е класифицирано като рисково, съгласно списък III - приложение към чл. 3, ал. 3 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични. Същото обаче е установено единствено в урината, а не в кръвта. В чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/2017 г. е налице нормативно установен стандарт за достоверност на резултата от изследването на кръвната проба, независимо от наличието на проба от урина. Защо и поради какви научни-химически, токсикологични и медицински причини е възприето това положение, е извън рамките на настоящето обсъждане. Същественото е, че тълкуването на нормата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/2017 г. еднозначно указва, че за нуждите на доказването наличието на наркотични вещества се установява чрез резултата от изследването на кръвната проба на жалбоподателя, а в случая кръвната проба е отрицателна за наркотици.

В горния смисъл е и трайната съдебна практика: например Решение № 529 от 29.10.2024 г. на ВКС по н. д. № 757/2024 г., I н. о., НК, Решение № 10508 от 1.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6487/2023 г., Решение № 404 от 7.11.2023 г. на ВКС по н. д. № 665/2023 г., II н. о., НК и др.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна. При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноси се явява основателно. Претендира се заплащане на адвокатско възнаграждение по представен договор за правна защита и съдействие от страна на жалбоподателя и такова следва да бъде присъдено – в размер на 400 лв., както и 10 лева – държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. Т. П. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 228з-667/14.07.2024 г., издадена от мл. инспектор при 04-Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Г. Т. П., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 410 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: